

processen. I notatet præsenteres denne overvejelse således: »Det overvejes i øjeblikket, om tørstofreduktionen ved den biologiske behandling bør tages i betragtning ved vurderingen af, om grænseværdierne er overholdt.«

Da spørgeren formoder, at hele spørgsmålet om grænseværdier skyldes et hensyn til den natur eller mark, som skal modtage restproduktet – f.eks. som et gødningsprodukt – er det med dyb undren, at spørgeren må konstatere, at Miljøstyrelsen tilsyneladende anser grænseværdien i råmaterialet som det væsentlige.

Perspektiverne er interessante. Jo større tørstofreduktion i en given behandling, jo større koncentration af tungmetaller kan tillades i slutproduktet.

Med spørgsmålet ønskes belyst, hvorvidt en sådan praksis er i overensstemmelse med ministerens holdning.

Svar (30/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at udover koncentrationen af tungmetaller i affaldsprodukter, der anvendes til jordbrugsformål, er også den absolutte mængde af tungmetaller, der tilføres jorden, en væsentlig parameter. Dette er netop baggrunden for, at der i bekendtgørelse om anvendelse af affaldsprodukter til jordbrugsformål er fastsat bestemmelser, der sikrer, at man ikke kan fortynde sig til en lav tungmetalkoncentration via sammenblanding af forskellige affaldsprodukter. Kontrollen i tilfælde af sammenblanding ligger altså allerede i dag på råaffaldet.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at der bør gælde ens kontrolvilkår, uanset om et affaldsprodukt sammenblandes med andre affaldsprodukter eller ikke før en eventuel behandling. Miljøstyrelsen har den 9. november 1998 blandt andet derfor sendt et udkast til revideret bekendtgørelse om anvendelse af affaldsprodukter til jordbrugsformål i høring. Der foreslås heri indført en ny § 6, stk. 5, hvorefter tungmetallgrænseværdierne ved videreforarbejdning af affaldsprodukter i slammineraliseringsanlæg, biogasanlæg, komposteringsanlæg o.lign. skal være overholdt inden videreforarbejdningen. Herved ensrettes kravene til affaldsprodukter, der behandles separat på de nævnte typer af

anlæg, og kravene til affaldsprodukter, der blandes ved behandlingen. Eksempelvis vil ændringen medføre en ligestilling af organisk dagrenovation, der bioforgasses eller komposteres separat med organisk dagrenovation, der tilføres biogassfælesanlæg.«

Spm. nr. S 455

Til miljø- og energiministeren (16/11 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om den samlede strategi for håndteringen af flyveaske fra kulkraftværkerne, herunder formål og status for planerne om etablering af et flyveaskelager i tilknytning til Enstedværket?«

Begrundelse

Spørgsmålet er tidligere stillet som udvalgs-spørgsmål, men det her fremsendte svar (Miljø- og Planlægningsudvalget, alm. del – bilag 93) svarer ikke på spørgsmålet, hvorfor det genfrem sættes som § 20-spørgsmål.

Spørgsmålet skal ses i lyset af aktuelle planer for opbygning af et flyveaskelager ved Enstedværket. Et lager som tilsyneladende skal tjene som lager for flere kraftværker i Jylland, hvilket forekommer som en miljømæssig kritisabel metode, da det medfører voldsom transport af flyveaske.

Svar (27/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. 374 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, forventes de energipolitiske målsætninger – som beskrevet i Energi 21 – at medføre betydelige reduktioner i den producerede mængde af flyveaske som følge af omlægninger fra kul til naturgas og vedvarende energi.

I forslaget til en ny affaldshandlingsplan – Affald 21 – der er sendt i høring den 25. september 1998, foreslås et nyt mål for genanvendelsen på 90 % af den producerede mængde restprodukter i år 2004.

Elsam har til Miljøstyrelsen oplyst, at det flyveaskelager, der tidligere blev projekteret i til-